

17. pantā paredzētajiem kritērijiem, saistošā veidā noteikt šā dzelzceļa pārvadājumu uzņēmuma izmantojamo kompensēšanas pasākumu konkrēto saturu, kaut arī valsts tiesības tai vienīgi dod iespēju šāda veida kompensēšanas pasākumus atzīt par spēkā neesošiem?

- 2) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 23. oktobra Regulas (EK) Nr. 1371/2007 par dzelzceļa pasažieru tiesībām un pienākumiem, OV L 315, 03.12.2007., 14. lpp., 17. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumam nepārvaramas varas gadījumos var nebūt pienākuma kompensēt biļetes cenu, pēc analogijas piemērojot Regulā (EK) Nr. 261/2004, Regulā (ES) Nr. 1177/2010 vai Regulā (ES) Nr. 181/2011 paredzētos izslēgšanas pamatus vai arī atsaucoties uz gadījumiem, kad pārvadātājs tiek atbrīvots no atbildības, kādi tie ir ietverti Vienoto noteikumu attiecībā uz pasažieru un bagāžas starptautisko dzelzceļa pārvadājuma līgumu (CIV, regulas I pielikumā) 32. panta 2. punktā, arī attiecībā uz biļetes cenas kompensēšanas gadījumiem?

(¹) OV L 315, 14. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 13. oktobrī iesniedza *Verwaltungsgericht Hannover* (Vācija) — *Laurence Prinz/Region Hannover*

(Lieta C-523/11)

(2012/C 13/09)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Hannover

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Laurence Prinz*

Atbildētājs: *Region Hannover*

Prejudiciālie jautājumi

Vai ar Kopienas tiesībām nepamatojams Savienības pilsoņu tiesību brīvi pārvietoties un uzturēties, kas piešķirtas ar LESD 20. un 21. pantu, ierobežojums ir tad, ja Vācijas pilsoņiem, kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir Vācijā un kuri dodas izglīties uz kādu no Eiropas Savienības dalībvalsts izglītības iestādēm, atbalsts izglītībai saskaņā ar *Bundesausbildungsförderungsgesetz* (BAföG) [Federālais likums par atbalstu izglītībai] par šīs ārvalsts izglītības iestādes apmeklējumu tiek piešķirts tikai uz vienu gadu, jo tie uzturēšanās ārvalstīs sākumā nav iekšzemē uzturējušies vismaz trīs gadus?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 20. oktobrī iesniedza *Landgericht Hamburg* (Vācija) — *Novartis Pharma GmbH/Apozyt GmbH*

(Lieta C-535/11)

(2012/C 13/10)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Hamburg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Novartis Pharma GmbH*

Atbildētāja: *Apozyt GmbH*

Prejudiciālie jautājumi

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Regulas Nr. 726/2004/EK, ar ko nosaka cilvēkiem paredzēto un veterināro zāļu reģistrēšanas un uzraudzības procedūras un izveido Eiropas Zāļu aģentūru (¹), 1. pielikuma pirmajā teikumā minētais jēdziens "izgatavošana" ietver arī tādu procesu, kuros atbilstoši minētajām metodēm izstrādāts un izgatavots medikaments, pamatojoties uz ārsta recepti, un viņa uzdevumā pa daļām tiek iepildīts citā traukā, nemainot zāļu sastāvu, tātad it īpaši lietošanai gatavu tādu pilnšļirču izgatavošanu, kurās iepilda medikamentu, kam piešķirta regulā paredzētā atļauja?

(¹) OV L 136, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 20. oktobrī iesniedza *Oberlandesgericht Wien* (Austrija) — *Bundeswettbewerbsbehörde/Donau Chemie AG u.c.*

(Lieta C-536/11)

(2012/C 13/11)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Wien

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Bundeswettbewerbsbehörde*

Atbildētāji: *Donau Chemie AG, Donauchem GmbH, DC Druck-Chemie Süd GmbH & Co KG, Brenntag Austria Holding GmbH, Brenntag CEE GmbH, Ashland-Südchemie-Kernfest GmbH, Ashland Südchemie Hantos GmbH*

Citi lietas dalībnieki: *Bundeskartellanwalt, Verband Druck & Medientechnik*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Savienības tiesības, it īpaši ņemot vērā Tiesas 2011. gada 14. jūnija spriedumu lietā C-360/09 *Pfeiderer*, pieļauj tādu valsts tiesību normu aizliegumu vienošanos jomā, kas (arī) tiesvedībās, kurās tiek piemērots LESD 101. vai 102. pants saistībā ar Regulu Nr. 1/2003⁽¹⁾, trešo personu, kuras nav lietas dalībnieki, iepazīšanos ar tiesā, kas izskata lietas par aizliegumu vienošanos, iesniegtajiem lietas materiāliem, lai varētu sagatavot zaudējumu atlīdzināšanas prasības pret aizliegtās vienošanās dalībniekiem, bez izņēmumiem piesaista tam, ka jābūt visu lietā iesaistīto pušu piekrišanai, un nedod tiesai iespēju katrā lietā atsevišķi izvērtēt ar Savienības tiesībām aizsargātās intereses, lai paredzētu nosacījumus, ar kādiem tiek atļauta vai liegta iepazīšanās ar lietas materiāliem?

Gadījumā, ja atbilde uz 1. jautājumu ir noliedzoša:

2) Vai Savienības tiesības pieļauj šādu valsts tiesību normu tad, ja, lai arī šī norma vienādā mērā attiecas uz valsts līmeņa tiesvedībām aizliegumu vienošanos jomā un nav arī nekāda īpaša regulējuma attiecībā uz dokumentiem, ko iesnieguši iecietības režīma pieteicēji, tomēr salīdzināmās valsts tiesību normās attiecībā uz citām tiesvedību jomām, it īpaši strīdus un bezstrīdus civilprocesa un kriminālprocesa tiesvedībām, iepazīšanās ar lietas materiāliem tiek atļauta bez lietas dalībnieku piekrišanas, ar nosacījumu, ka lietā neiestājusies trešā persona var pirmšķietami pamatot savu tiesisko interesi iepazīties ar lietas materiāliem un konkrētajā gadījumā netiek skartas citu personu vai sabiedrības vispārējās intereses?

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 26. oktobrī iesniedza Højesteret (Dānija) — Dansk Jurist- og Økonomforbund (DJØF — Dānijas juristu un ekonomistu apvienība), kas rīkojas Erik Toftgaard vārdā/Indenrigs- og Sundhedsministeriet

(Lieta C-546/11)

(2012/C 13/12)

Tiesvedības valoda — dāņu

Iesniedzējtiesa

Højesteret

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Dansk Jurist- og Økonomforbund (DJØF — Dānijas juristu un ekonomistu apvienība)*, kas rīkojas *Erik Toftgaard* vārdā

Atbildētājs: *Indenrigs- og Sundhedsministeriet*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Nodarbinātības direktīvas⁽¹⁾ 6. panta 2. punkts ir jāinterpretē tā, ka tas nozīmē, ka dalībvalstis var paredzēt, ka vecuma noteikšana piekļuvei vai tiesībām uz pabalstiem atbilstoši profesionālajām sociālā nodrošinājuma sistēmām nerada diskrimināciju, ciktāl šīs sociālā nodrošinājuma sistēmas attiecas uz vecuma vai invaliditātes pabalstiem?

2) Vai 6. panta 2. punkts ir jāinterpretē tā, ka tas nozīmē, ka iespēja noteikt vecuma robežas attiecas tikai uz piekļuvi sistēmai, vai arī šī norma jāinterpretē kā tāda, kas nozīmē, ka iespēja noteikt vecuma robežas attiecas arī uz tiesībām saņemt pabalstus attiecīgās sistēmas ietvaros?

3) Ja atbilde uz 1. jautājumu ir noliedzoša:

Vai 6. panta 2. punktā esošais jēdziens “profesionālās sociālā nodrošinājuma sistēmas” var ietvert tādu sistēmu kā “rådigehedsløn” (pieejamības alga), kas ietverta Dānijas civildienesta likuma (*Tjenestemandsløvslov*) 32. panta 1. punktā, saskaņā ar kuru civildienesta ierēdnis var kā īpašu aizsardzību atlaišanas gadījumā viņa amata vietas likvidācijas dēļ saglabāt savu esošo algu trīs gadus un turpināt uzkrāt gadus, par kuriem viņš ir tiesīgs saņemt pensiju, ar nosacījumu, ka viņš ir pieejams darbam citā atbilstošā amatā?

4) Vai Nodarbinātības direktīvas 6. panta 1. punkts ir jāinterpretē tā, ka tas nozīmē, ka tas neliedz tādu valsts tiesību normu pastāvēšanu, kāda ietverta *Tjenestemandsløvslov* 32. panta 4. punkta otrajā daļā, saskaņā ar kuru pieejamības alga netiek maksāta civildienesta ierēdnim, kurš ir sasniedzis vecumu, kurā viņš var saņemt valsts vecuma pensiju, viņa darba vietas likvidācijas gadījumā?

⁽¹⁾ Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīva 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV L 303, 16. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 28. oktobrī — Eiropas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-547/11)

(2012/C 13/13)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — *B. Stromsky* un *D. Grespan*)

Atbildētāja: Itālijas Republika